

εἶμαι σήμερον Ἰππότης— με ἐννοεῖτε;— καὶ ὅστις ἔκτοτε εὐχαριστῶ τὸν κ. Δηληγιάννην διότι κατάρθωσε νὰ ρίψῃ τὴν Κυβέρνησιν καὶ ν' ἀπαλλαγῇ μιᾶς τοιαύτης τιμῆς, ἐγὼ λοιπὸν ἴδωσ νὰ σᾶς συνεχαιρέμην ἐὰν ἠθέλατε προτείνῃ νὰ ἰδρυθῇ λ.χ. εἰδικὸν γυναικεῖον παράσημον τῆς ἀρετῆς καὶ ν' ἀπονέμεται μετ' αὐστηρὸν ἐλεγχον εἰς τὰς ὀντως ἐναρέτους γυναῖκας. Ἀλλὰ τί τὰ θέλετε; ὅσῳ σᾶς βλέπω, κυρίες μου, τόσο μίᾳ σκέψις με κάμνει νὰ ἐξανίσταμαι κατὰ πάσης παρασημοφορίας σας. Αἰσμονεῖτε ὅτι φέρετε δύο πολῦτιμα, ζήλευτὰ παράσημα τὰ ὅποια σᾶς ἀπένειμεν ὁ κ. Θεοτόκης ἢ ὁ κ. Δηληγιάννης, ἀλλ' αὐτὸς ὁ Ὑψίστος φέρετε δύο παράσημα τὰ ὅποια σᾶς κοσμοῦν ὅπου ὑπάγετε καὶ

ὅπου σταθῆτε, τὰ ὅποια εἶναι ἡ πρώτη τροφή καὶ ἡ πρώτη ἀγάπη τῶν ἀνθρώπων, ὅθεν ἀναβλύζει τὸ ἀγνὸν καὶ παρθενικὸν γάλα τῆς Ζωῆς; Εἶναι τόσο ὑπερήφανα, ὥστε βεδαιωθῆτε δὲν θ' ἀνεχθοῦν ποτὲ νὰ βαστάσουν τὰ ἄλλα παράσημα, με τὰ ὅποια φιλοδοξεῖτε νὰ τὰ φορτώσετε. Ἀρκεσθεῖτε οὖν εἰς τὸ θεῖον καὶ ἀνεκτίμηντον αὐτὸ δῶρον, τοῦ ὁποίου ἡμεῖς οἱ ἄνδρες εἴμεθα ἀπόκληροι.

Μὲ συγχωρεῖται διὰ τὴν αὐτόκλητον παρέμβα- σιν, κυρία, καὶ παρακαλῶ μεσολαβήσατε καὶ εἰς τὰς ἄλλας ὁμοφύλους σας ὅπως συγχωρήσουν ἓνα ἀδιάκριτον, δηλαδὴ μὴ παρασημοφορεμέ- νον, οἷος εἶναι ὁ ὅλως ὑμέτερος

ΔΑΦΝΙΣ

ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ

* Βασίλειος Βερσετσαγίν.

Σημαντικὴν ἀπώλειαν ὑπέστη ἡ Ρωσικὴ τέχνη. Ὁ διασημότερος τῶν Ρώσων ζωγράφων Βερσετσαγίν, ὅστις, ὡς ἀνηγγείλαμεν ἐν τῷ προηγουμένῳ φύλλῳ, εἶχε μεταβῆ εἰς τὸν πόλεμον, ἐφονεύθη εὐρι- σκόμενος ἐπὶ τοῦ ἀνατιναχθέντος ἐν Πόρτ Ἀρθουρ θωρηκτοῦ «Πετροπαυλόσκη».

Ὁ Βασίλειος Βερσετσαγίν ἐγεννήθη τῇ 13/26 ὁκ- τωβρίου 1842 ἐν Τσερεποβέζ, τοῦ κυβερνείου Νοβο- γαρόδ. Φοιτήσας εἰς τὴν ναυτικὴν σχολήν, ἐγένετο ἀξιωματικὸς τοῦ ναυτικοῦ· ἀλλ' ἀποχωρήσας βραδύ- τερον τῆς ναυτικῆς ὑπηρεσίας ἐπέδθη καθ' ὅλοκλη- ρίαν εἰς τὴν ζωγραφικὴν ἣν καὶ ἐσπούδασεν ἐν τῇ

Ἀκαδημίᾳ Πετροπόλεως. Τὸ 1861 ἐπεχείρησε περιο- δεῖαν χάριν μελετῶν ἐν Γερμανίᾳ, Γαλλίᾳ καὶ Ἰσπα- νίᾳ, ἐγκατέστη δὲ κατόπιν ἐν Παρισίοις ὅπου ἐμαθή- τευσε παρὰ τῷ Ζερόμ. Ἐκεῖ ἐξήρθη τὸ ἐνδιαφέρον αὐτοῦ διὰ τὴν Ἀνατολήν. Ἡ τέχνη τοῦ Βερσετσαγίν ἀνε- πτύχθη αὐθύπαρτος κατὰ τὴν διετῇ αὐτοῦ διαμονὴν ἐν τῷ Καυκάσῳ (1864—66), ἐνθα ἐσπούδασεν ἰδιαι- τέρως τὰς τοποθεσίας, τοὺς βράχους καὶ τὰ ἀτμοσφαι- ρικὰ φαινόμενα, εἰς τὴν ζωγραφίᾳ τῶν ἐποίων εἰδικῶς διεκρίθη. Κατὰ τὴν εἰς τὴν Κεντρῶν Ἀσίαν στρατείαν τῆς Ρωσίας διεκρίθη καὶ ὡς πολει- στής καὶ ὡς ζωγράφος μαχῶν. Μετὰ τὴν συνομολό- γησιν τῆς εἰρήνης μετέβη αὐθις εἰς Παρισίους ὅπως σπουδάσῃ εἰδικῶς τὴν ἀπεικόνισιν ἱστορικῶν σκηνῶν. Βραδύτερον περιώδευσεν ἐν Σιβηρίᾳ καὶ ἀλλαχοῦ, τα- ξεuideύσας μάλιστα ἐν Ἰνδίας μετὰ τοῦ νῦν βασιλέως Ἐδουάρδου, τότε πρίγκηπος τῆς Οὐαλλίας.

Τὸ 1884 μετέβη πάλιν εἰς Ἰνδίας, ἐπεσκέφθη δὲ κατόπιν τὴν Συρίαν καὶ τὴν Παλαιστίνην, ἐνθα συνέ- λεξεν ἐντυπώσεις δι' ἀγιογραφίας καὶ ἀπεικονίσεις τοῦ βίου τοῦ Ἰησοῦ. Ἐν τῶν σπουδαιότερων ἔργων του, ὅπερ ἐζωγράφησε μετὰ τινα ἔτη εἶναι ἡ «Ἐκστρα- τεῖα Ναπολέοντος τοῦ Α'» εἰς 11 εἰκόνας. Ἐγράψεν ὡσαύτως καὶ εἰκόνας τοῦ ἰσπανοαμερικανικοῦ πολέμου.

Ὁ Βερσετσαγίν ἐχειρίζετο μετ' ἰσῆς ἱκανότητος τὸν τε χρωστήρα, τὸ ξίφος καὶ τὴν γραφίδα «Αἱ ἐν- τυπώσεις του τῆς εἰς Ἰνδίας περιουσίας», αἱ «Ἀνα- μνήσεις του», τὰ «Νεανικά ἔτη του», αἱ «Αὐτοβιογρα- φίαί του» καὶ ἄλλα ἔργα μετεφράσθησαν καὶ εἰς ξένας γλώσσας. Ὁ Βερσετσαγίν εἶχε φυσιογνωμίαν λίαν ἐνδιαφέρουσαν. Ἀναστήματος μετρίου, εἶχε τὸ βλέμμα ζωηρόν. Διεκρίνετο ἰδίᾳ διὰ τὴν εὐγένειαν τῶν τρόπων του καὶ διὰ τὸ συμπαθὲς ἦθος.

Ὁ Βερσετσαγίν εἶχε φθάσει εἰς τὸν λιμένα Ἀρ- θούρου ὀλίγας ἡμέρας πρὸ τῆς καταστροφῆς. Εἶχε ζη- τήσει καὶ ἔλαβε παρὰ τοῦ ναυάρχου Μακάρωφ τὴν ἄδειαν νὰ διαμείνῃ ἐπὶ τῆς ναυαρχίδος ὅπως λάβῃ σχεδιογραφήματα ναυμαχίας. Ὁ Βερσετσαγίν ἦτο κυ- ρίως πολεμικὸς ζωγράφος. Ὅλαι σχεδὸν αἱ εἰκόνας του θέμα ἔχουν τὰς φορικαλότητας τοῦ πολέμου. Ρε- αλιστὴς καθ' ὅλην τὴν σημασίαν τῆς λέξεως. Ἐργα- στήριον δι' αὐτὸν ἦσαν τὰ πεδία τῶν μαχῶν. Διὰ τοῦτο εἰς τὰς πλείστας ἐκστρατείας, εἰς ἃς μετέσχε, ἰδίως εἰς Τουρκιστάν καὶ Κίναν ἔγραψε διὰ τοῦ χρω- στῆρος τὴν ἀλήθειαν. Εἶχε καινοτομήσῃ εἰς τὴν τέ- χνην του, δημιουργήσας ἰδικόν του ὕψος. Ὅταν ὁ Τσά- ρος διὰ πρώτην φορὰν εἶδε εἰκόνα του, ἀνέκραξε :

— Αὐτὸς ὁ ἄνθρωπος εἶναι ἐπαναστάτης.

Ὁ Βερσετσαγίν ἦτο ἐναντίος παντός πολέμου καὶ